

Bilag til bet. o. f. t. l. om arbejdsskadeforsikring m. m.

Men, til gengæld fastholdes et efterslæb i reguleringen af ydelserne, der kun reguleres en gang årligt, og skadesramte med forudgående arbejdsløsheds-, sygdoms- og uddannelsesperiode er ikke sikret faste retningslinier for fastsættelse af årsløn, – der tages hensyn hertil, men er også underlagt et skøn.

To andre store mangler i forslaget ligger i, at forsikringen stadig ikke gælder under transport mellem hjem og arbejde, og at kun varig tab af erhvervsevne giver erstatningsret.

Det sidste betyder, at de mange skader, uden varige mén, men med kortere eller længere varende arbejdsudygtighed, fortsat må nøjes med sygedagpengene, der nu kun dækker ca. 50–70 pct. På nær de to første »arbejdsgiveruger«, betaler vi jo tilmed selv dette over skatterne. Vi er derfor fortsat henvist til lovtrækkeriet ved domstolene for at få yderligere erstatning i de tilfælde, hvor vi kan påpege arbejdsgivernes manglende sik-

kerhedsforanstaltninger.

Når danske lovgivere ellers på alle områder søger at give indtryk af, at ville efterligne den svenske lovgivning, undrer det os, at så mange tilbageskridt og manglende forbedringer foreslås indført på et tidspunkt, hvor Sverige netop har gennemført ny lovgivning på samme område.

Den svenske lov indeholder herefter hovedparten af de krav, der er gennemgået her, bl. a. dækning under transport mellem hjem og arbejde, – ved midlertidig uarbejdsdygtighed – og 100 pct. for tabt arbejdsfortjeneste.

Vi håber meget, at denne redegørelse kan forhindre gennemførelse af forringelserne og formå de ansvarlige politikere til at tage forslaget op til nyvurdering.

Fagbevægelsen har gennem mange år påtalt den gamle lovs fejl og mangler. I denne situation har vi behov for fremskridt, og ikke tilbageskridt.

Med venlig hilsen

p.v.

Byggefagenes Samvirke

Harry Osborn

formand